

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у звање

І. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке:

Сенат Универзитета у Бањој Луци, Одлука број: 01/04-2.2137-22/13, Датум: 23.08.2013. године

Ужа научна/умјетничка област:

Теоријска социологија

Назив факултета:

Факултет политичких наука

Број кандидата који се бирају:

1 (један) кандидат

Број пријављених кандидата:

1 (један) кандидат

Датум и мјесто објављивања конкурса:

Дневне новине Глас Српске, 28.08.2013. Бања Лука

Састав комисије:

а) председник: проф. др Иван Шијаковић, редовни професор

б) члан: проф. др Лазо Ристић, редовни професор

в) члан: проф. др Славо Кукић, академик

Пријављени кандидати

1. Др Немања Ђукић, виши асистент

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА*Први кандидат***а) Основни биографски подаци :**

Име (име оба родитеља) и презиме:	Немања (Стево и Јелена) Ђукић
Датум и мјесто рођења:	29.10.1981. Сарајево
Установе у којима је био запослен:	<ol style="list-style-type: none">1. Филозофски Факултет Универзитета у Бањој Луци (2007-2009).2. Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци (2009-).
Радна мјеста:	<ol style="list-style-type: none">1. Сарадник у звању асистента (2007-2011). Ужа научна област: Посебне социологије.2. Сарадник у звању вишег асистента (2011-). Ужа научна област: Теоријска социологија.
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	<ol style="list-style-type: none">1. Суоснивач, члан и секретар струковног удружења „Удружење социолога – Бања Лука“.2. Суоснивач и уредник научног часописа „Социолошки дискурс.“

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Филозофски Факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Професор филозофије и социологије
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2005.
Просјечна оцјена из цијелог студија:	9.08
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Филозофски Факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Магистар социолошких наука
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2010.
Наслов завршног рада:	Проблем објективности у социологији сознања

Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Теоријска социологија
Просјечна оцјена:	8.50
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Факултет политичких наука Универзитета у Бањој Луци
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Бања Лука, 2013.
Назив докторске дисертације:	Инструменти социјалне контроле појединаца, друштвених група и јавног мњења у савременом друштву
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Теоријска социологија
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Филозофски факултет, Универзитет у Бањој Луци, Сарадник у звању асистента (2007-2011). Ужа научна област: Посебне социологије. 2. Факултет политичких наука, Универзитет у Бањој Луци, Сарадник у звању вишег асистента (2011-). Ужа научна област: Теоријска социологија.

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

<p>Радови прије последњег избора/реизбора (Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)</p>
<p>Радови послје последњег избора/реизбора (Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)</p>
<p>I. Монографије</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Немања Ђукић и др., <i>Социјално стабилизирајућа улога медија</i>, Удружење социолога-Бања Лука, Бања Лука, 2013. Члан 19. тачка 3. - 10 бодова 2. Немања Ђукић, <i>Личност и заједница. Нацрт за једну социологију свијета живота</i>, Удружење социолога-Бања Лука, Бања Лука, 2013. Члан 19. тачка 2. - 15 бодова

3. Немања Ђукић и др., *Медији и културни идентитет. Утицај медија на културне аспирације младих у РС*, Удружење социолога-Бања Лука, Бања Лука, 2012.

Члан 19. тачка 3. - 10 бодова

4. Немања Ђукић, *Проблем објективности у социологији сазнања*, Удружење социолога-Бања Лука, Бања Лука, 2012.

Члан 19. тачка 2. - 15 бодова

II. Радови

5. Немања Ђукић, *Друштвена улога медија – контрола друштвене реалности*, Оригинални научни рад, УДК: 659.3/4:316.77, DOI: 10.7251/GMS1301117DJ, „Годишњак“, Матица Српска – Друштво чланова Матице Српске у Републици Српској, број 2/2012. Бања Лука, 2012., стр. 121-141.

Кроз анализу природе и карактера медијске праксе, рад показује да су медији основни политички инструмент манипулативне социјалне контроле демократског поретка. Контрола друштвене стварности као фундаментална друштвена улога медија извире из манипулативне моћи медија која почива у стратегијама производње и контроле симболичких потенцијала друштва. Кроз производњу и контролу симболичких потенцијала друштва, медији преводе симболичку моћ у друштвену акцију или у одсуство друштвене акције кроз хомогенизовање и активирање појединаца и друштвених група у јавно мњење или њихово хетерогенизовање и констернирање у јавност. Развојем манипулације, контроле, репресије, доминације и хегемоније, медији постају продукт инструменталистичког ума чиме доприносе „колонизацији свијета живота“ и развоју савременог друштва које на рационалан начин постаје тоталитарно.

Члан 19. тачка 9. – 6 бодова

6. Немања Ђукић, *Медији као антикултурни ресурс (или о медијској дијагнози културе)*, Уводно предавање по позиву, Зборник радова са округлог стола „Култура и медији“, Матица Српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској, Бања Лука, 2013., стр. 31-40.

Полазећи од дефинисања глобализације и културне глобализације, рад анализира трансформацију симболичке моћи као културног ресурса у пропагандну моћ као идеолошки ресурс савремених колонизованих медија.

Члан 19. тачка 14. - 6 бодова

7. Немања Ђукић, *Социологија као теорија социјалне контроле*, Оригинални научни рад, УДК: 316.322, „Социолошки годишњак“, Часопис социолошког друштва Републике Српске, број 7, Пале, 2012, стр. 139-154.

Полазећи од дисконтинуитета у историјском развоју социологије, рад анализом натуралистичког, социологистичког и симболичког хабитуса социологије показује како идеја здравог друштва представља фундаментални дух социолошке науке. Отуда, појмовном парадигмом социјалне контроле постаје могуће превазићи постмодернистичку метатеоријску и епистемолошку кризу експланаторних кредибилитета савремене социологије. Застој дискурзивног развоја и криза у поретку социолошких парадигми може бити превазиђена таквим децентравањем сазнајних перспектива које ће кроз појмовну парадигму социјалне контроле етаблирати социологију као теорију социјалне контроле.

Члан 19. тачка 8. - 10 бодова

8. Немања Ђукић, *Реформа образовања као инструмент социјалне контроле*, Оригинални научни рад, УДК: 37.014.3:316.61, „Радови“, Часопис за хуманистичке и друштвене науке, број 15, Филозофски факултет, Бања Лука, 2012., стр. 45-63.

Као саставни дио процеса културне глобализације, реформа образовног система представља „колонизацију“ образовања којом се врши фундаментална измјена смисла и функције образовног процеса. Рад показује како, реформом измјештено из „свијета живота“ у „систем“, инструментализовано образовање постаје инструмент социјалне контроле којим се врши деструкција властитих потенцијала који на тај начин престају бити потенцијални субверзивни ресурс глобалних размјера.

Члан 19. тачка 9. - 6 бодова

9. Немања Ђукић, *Постсоцијална констелација. Глобализација неодговорности*, Прегледни научни рад, УДК: 316.42.063:141.78, „Социолошки дискурс“, Научни часопис из области друштвених наука, Година II, број 3, „Удружење социолога-Бања Лука“, Бања Лука, 2012., стр. 57-62.

Полазећи од анализе односа репресивности и одговорности, рад указује на постмодерни тоталитаризам ентропије рационалности као на узрок кризе социјалног и успостављања пост-социјалне констелације. Посебан значај придаје се еманципацији младих као клиничком симптому кризе савремености.

Члан 19. тачка 12. - 6 бодова

10. Немања Ђукић/Иван Шијаковић, *Социјализација као механизам социјалне контроле*, Оригинални научни рад, УДК: 316.614.2, „Социолошки годишњак“, Часопис социолошког друштва Републике Српске, број 6, Пале, 2011, стр. 23-39.

У овом раду се посматра социјализација као механизам социјалне контроле који врши функцију интеграције социјеталне заједнице. Социјализација омогућава

репродукцију базичних образаца искуства и дјеловања а то значи и општих карактеристика личности одређеног типа друштва. На тај начин социјализација ствара темељ временског и просторног трајања идентитета и социо-културног живота. Социјализација као механизам социјалне контроле представља дио одређене праксе контроле а има и своје инструменте којима директно остварује контролу. Овдје се посебно обрађује пракса манипулације као облик масовне, програмиране или спонтане социјализације маса. У раду се дају четири фазе социјализације као механизма социјалне контроле које се посматрају кроз призму односа институционализације и социјализације, а све на примјеру породице и образовања. На крају се даје преглед неких инструмената социјализације као што су културне вриједности, навике, норме, обичаји и вјеровања.

Члан 19. тачка 8. - 10 бодова

11. Немања Ђукић/Иван Шијаковић, *Социјална контрола идентитета*, Оригинални научни рад, УДК 316.32:323.1, „Политеиа“, Научни часопис Факултета политичких наука у Бањој Луци за друштвена питања, Година I, број 1, Факултет политичких наука, Бања Лука, 2011., стр. 107-120.

Рад полазећи од појмовног разликовања идентитета (као различитости) и личности (као другости), покушава динамизмом савременог друштва објаснити феномен произвођења идентитета као инструмент социјалне контроле. Док идентитет чини организацијску основу сваког поретка, дотле личност својом аутономијом представља субверзивни политички ресурс глобалних размјера. Отуда стратегије, политике и модели идентитета као сегменти социјалне контроле идентитета, теже да разбију личност и да је супституишу идентитетом.

Члан 19. тачка 9. - 6 бодова

12. Немања Ђукић/Иван Шијаковић, *Дискурзивни хабитус социологије*, Оригинални научни рад, УДК 316.3, „Социолошки дискурс“, Научни часопис из области друштвених наука, Година I, број 1, „Удружење социолога-Бања Лука“, Бања Лука, 2011., стр. 9-28.

У раду се анализира проблем парадигме и дискурса у савременој социологији. Разматрају се проблеми застоја у парадигматском развоју савремене социологије манифестовани као игнорисање или бежање од парадигме и тежња да се "мале" теоријске расправе и "мала" питања прогласе парадигмом или "гранд теоријом". Посебна пажња се посвећује поретку парадигми у социологији као науци, затим великом утицају релативизма, здраворазумског конструкционизма и деконструкције на конституисање и развој савремене појмовне социолошке парадигме. Констатује се да већина проблема у савременој социологији потиче од кризе дискурса, неразумевања његове улоге и значаја у социолошкој теорији, као и конверзије дискурса у парадигму.

Члан 19. тачка 9. - 6 бодова

13. Немања Ђукић/Иван Шијаковић, *Страх од тероризма као инструмент социјалне контроле*, Прегледни научни рад, УДК 323.285:316.35, Зборник радова са међународне научне конференције „Супростављање тероризму – међународни стандарди и правна регулатива“, Висока школа унутрашњих послова/Ханс Зајдел фондација, Бања Лука, 2011., стр. 257-269.

Рад разматра политичку употребу страха од тероризма као инструмент социјалне контроле. Наиме, уколико је тероризам као друштвена појава политички мотивисан, онда је и само разматрање тероризма као друштвене појаве такође политички мотивисао јер неопозиво припада дискурсу а тиме и логици моћи политичког поретка у коме се и појављује. Латентна функција дискурса о тероризму састоји се у сасвим специфичном организовању опажајног поља и саме перцепције грађана која ће резултовати таквом измјеном хијерархије потреба и вриједности грађана у којој ће питањима безбједности припадати доминантно мјесто а што ће повратно изазвати измјену става јавности према јавној политици чији носиоци смјерају сасвим другим циљевима. На тај начин центри моћи успостављају манипулативну праксу социјалне контроле тј. „матрицу претходне легитимације“ која означава такав образац социјалне контроле у коме је већ унапријед прибављена демократска легитимација за сваку будућу политичку, економску, правну, научну или идеолошку активност, јер је ова активност већ унапријед оправдана „јавном“ потребом да се заштити национална безбједност као приоритет *par excellence*.

Члан 19. тачка 15. - 5 бодова

14. Немања Ђукић/Иван Шијаковић, *Узроци, врсте и посљедице незапослености*, Претходно саопштење, УДК 331.56, Зборник радова „Незапосленост“ са домаће научне конференције „Актуелни тренутак незапослености у Републици Српској“, Клуб интелектуалаца 123/Европски дефендологија центар за научна, политичка, економска, социјална, безбједносна, социолошка и криминолошка истраживања, Бања Лука, 2011., стр. 23-35.

Полазећи од појма незапослености, рад разматра економски, социјални, правни, политички и демографски узрок незапослености. Такође, рад образлаже врсте и облике незапослености (нормална, структурална, циклична, класична, прикривена, технолошка и нова структурална незапосленост), као и економске, друштвене, културне, психолошке и политичке посљедице незапослености. Напосљетку, рад у закључку разматра и могућности превладавања проблема незапослености.

Члан 19. тачка 17. - 2 бода

15. Немања Ђукић/Иван Шијаковић, *Мржња као инструмент социјалне контроле*, Изворни научни рад, УДК 316.344.3:316.647, Зборник радова са међународне научне конференције „Говор мржње“, Дефендологија центар за безбједносна, социолошка и криминолошка истраживања, Бања Лука, 2010., стр. 84-93.

Полазећи од анализе пракси и механизма социјалне контроле, рад елаборира феномен мржње (говор мржње) као инструмент позитивне социјалне контроле. Кроз праксу манипулације, мржња се преображава из очекиваног разарајућег инструмента у изненађујуће хомогенизујући и дисциплинујући фактор који држи групу на окупу, подстиче је и претвара у покрет. Мржња као дјелатност, снага и енергија групе, стално производи нове предмете мржње и одржава постојеће. Због тога она има позитивну функцију за групу, вођу и појединца који је практикује и кроз њу остварује унутрашњу и спољашњу хомогенизацију, као и лојалност групи и вођи. „Говор мржње“ је „мјерни инструмент“ степена, јачине и усмјерености мржње. Њега је скоро немогуће елиминисати из друштва, јер почива на „мисли мржње“, на когнитивној димензији. Он је језик, а језик је само симбол мисли, средство комуникације у групи и друштву. Језик може да се мијења али његов извор остаје и даље.

Члан 19. тачка 15. - 5 бодова

16. Немања Ђукић, *Саморефлексија као еманципација*, Прегледни научни рад, „Радови“, Часопис за хуманистичке и друштвене науке, број 13, Филозофски факултет, Бања Лука, 2010., стр. 387-392.

Полазећи од феноменолошки извршеног децентрирања социолошких сазнајних перспектива, у раду се показује да дигнитет социолошке предметности неопозиво припада равни симболичког, те да у том смислу, еманципаторски потенцијал саморефлексије постаје услов хуманистичко-еманципаторске функције социологије.

Члан 19. тачка 12. - 6 бодова

17. Немања Ђукић, *Криза позитивистичке методологије као криза научне утемељености*, Прегледни научни рад, Зборник радова са међународне научне конференције „Научна и духовна утемељеност друштвених реформи“ Филозофски факултет, Бања Лука, 2009., стр. 627-648.

Извор друштвене кризе је епистемолошког карактера, јер су сазнања, на бази којих се врши организовање, нормирање и институционална регулација практичног друштвеног живота, формирана на начелима позитивистичке методологије. Позитивистичка методологија садржи унутрашње епистемолошко ограничење, које именујемо као „фундаментална грешка у конструкцији.“ Овај појам треба да омогући разликовање непосредног друштвеног живота - „природних токова друштва“ - те њему припадајућег непосредног, изворног, пре-рефлексивног искуства („искуство свијета живота“) од друштвених пројеката и стратегија („друштвене технологије“) те њима припадајућег искуства које је произвела теорија („емпирија“). Разликовање у том смислу открива да непосредни друштвени процеси („природни токови друштва“) теку независно од научних артикулација и антиципација те друштвених пројеката, стратегија и реформи (социјалног

инжењеринга), чиме сама пракса друштвеног живота врши деконструкцију научне утемељености *in abstracto*. У том смислу, у раду се предузима консеквентну теоријску деконструкцију позитивистичког наслијеђа социологије, која напослетку разоткрива социологију као феноменолошку херменеутику, као теорију комуникативне рационалности: њен позадински слој чини свијет живота, предметну релеванцију – подручје интерсубјективности а приступну релеванцију – парадигма разумијевања.

Члан 19. тачка 15. - 5 бодова

18. Немања Ђукић, *Крај постмодерне*, Есеј, „Путеви“, Часопис за књижевност, умјетност и културу, број 4-5, Бања Лука, 2008., стр. 59-65.

Члан 19. тачка 31. - 2 бода

III. Пројекти

19. *Социјално стабилизујућа улога медија* (сарадник)

- Врста пројекта: истраживачко-развојни
- Наручилац: Министарство науке и технологије Републике Српске
- Руководилац: проф. др Брацо Ковачевић
- Доступан на www.vladars.net

Члан 19. тачка 22. - 1 бод

20. *Медији и културни идентитет. Утицај медија на културне аспирације младих у РС* (сарадник)

- Врста пројекта: истраживачки
- Наручилац: Министарство науке и технологије Републике Српске
- Руководилац: проф. др Иван Шијаковић
- Доступан на www.vladars.net

Члан 19. тачка 22. - 1 бод

21. *Стратегија развоја породице у Републици Српској* (сарадник)

- Врста пројекта: истраживачко-развојни
- Наручилац: Министарство породице, омладине и спорта Републике Српске
- Руководилац: проф. др Иван Шијаковић
- Доступан на www.vladars.net

Члан 19. тачка 22. - 1 бод

22. Стратегија научног и технолошког развоја у Републици Српској (члан радне групе)

- Врста пројекта: истраживачко-развојни
- Наручилац: Министарство науке и технологије Републике Српске
- Руководилац: проф. др Иван Шијаковић
- Доступан на www.vladars.net

Члан 19. тачка 22. - 1 бод

IV. Уређивање публикација

23. Уредник научног часописа „Социолошки дискурс.“

Члан 19. тачка 26. - 3 бода

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

138

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Образовна дјелатност послје последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

1. Немања Ђукић/Иван Шијаковић, *Увод у класичне социолошке теорије*, Економски факултет, Бања Лука, 2010.

Члан 21. тачка 2. - 6 бодова

2. Немања Ђукић/Миодраг Ромић, *Теорије културе*, Дефендологија центар за безбједносна, социолошка и криминолошка истраживања, Бања Лука, 2010.

Члан 21. тачка 2. - 6 бодова

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

12

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)

(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

У току изборног периода кандидат је изводио наставу на студију првог и другог

циклуса на слиједећим предметима:

1. Класичне социолошке теорије
1. Савремене социолошке теорије
2. Социологија науке
3. Теорије друштвене структуре и система
4. Теорије друштвених промјена
5. Савремена социологија
6. Савремено друштво
7. Социологија рада
8. Социологија политике
9. Социологија породице
10. Методологија друштвених истраживања
11. Основе социологије
12. Општа социологија
13. Теорије моћи
14. Социологија друштвених конфликта
15. Демократија и људска права
16. Политологија свакодневног живота

Члан 22. тачка 22. - 2 бода

УКУПАН БРОЈ БОДОВА:

2

УКУПНО БОДОВА ПОСЛИЈЕ ПОСЉЕДЊЕГ ИЗБОРА			
РВ	Категорија	ОПИС	Број бодова
1.	Члан 19.	Радови послје последњег избора	138
2.	Члан 21.	Образовна дјелатност послје последњег избора	12
3.	Члан 22.	Стручна дјелатност послје посљедњег избора	2
УКУПНО			152

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

Увидом у наведене податке, Комисија констатује да пријављени кандидат **виши асистент др Немања Ђукић** испуњава све услове да буде изабран у наставничко звање **доцента** прописане чланом 77. Закона о високом образовању Републике Српске и чланом 135. Статута Универзитета у Бањој Луци. Кандидат је провео један изборни период у звању асистента и један изборни период у звању вишег асистента. Кандидат има објављене 4 монографије, два уџбеника, 15 научних радова, учествовао је у реализацији 4 научно-истраживачка пројекта и уредник је научног часописа националног значаја прве категорије. Кандидат је показао стручне и педагошке квалитете у извођењу вјежби на већем броју (16) предмета на Студијском програму социологије на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци. Виши асистент др Немања Ђукић показао је способност за научно-истраживачки рад, изражену зрелост и смисао за наставни рад,

опредјељеност за додатно усавршавање, као и велику инвентивност и одговорност на послу који обавља.

ПРИЈЕДЛОГ

На основу наведеног предлажемо да се **виши асистент др Немања Ђукић** изабере у **наставничко звање доцента** на ужој научној области **Теоријска социологија**.

Уколико се на Конкурс пријавило више кандидата у Закључном мишљењу обавезно је навести ранг листу свих кандидата са назнаком броја освојених бодова, на основу које ће бити формулисан приједлог за избор

У Бањој Луци, 22.10.2013. године

Потпис чланова комисије

1. проф. др Иван Шијаковић, редовни професор, предсједник
2. проф. др Лазо Ристић, редовни професор, члан
3. проф. др Славо Кукић, академик, члан

